

Laikraksta „Jaunais Vārds” pārskats par Latgales kongresa norisi

1917. 5. maijs (publikācijas sākums)

26.–27. aprīlī Rēzeknē notika pirmā Latgales zemes sapulce. Tā kā Rēzeknes saviesīgās biedrības plašo zāli aizņēmušas kara iestādes un citu piemērotu telpu nav, zemes sapulci noturēja kino teātrī. Sapulce iesākās ar manifestāciju, kurā ņēma dalību milzu ļaužu pūļi. Manifestācija iesākās no tirdzniecība skolas uz katoļu baznīcu, kur noturēja īsu dievkalpojumu, pēc tam manifestanti apgāja pilsētas galvenās ielas un apstājās atkal pie tirdzniecības skolas. Še manifestantus sveicināja strēlnieki latgalieši. Vēl viens otrs vārds tika teikts un manifestanti izklīda.

Plkst. 2 dienā iesākās sapulce. Sapulcē bija ieradušies 232 delegāti no zemniekiem, kooperatīvām biedrībām, strēlnieku bataljoniem, Pēterpils fabriku strādniekiem un latgaliešu kolonijām (Maskavas, Rēveles, Smoļenskas un citām). Sapulci atklāja Komisijas [..]¹ sniedza vēsturisku pārskatu par latviešu tautas attīstību, kā arī par to, zem kādiem spaidiem Latgale un citas latviešu daļas vien no otras atsvešinājušās. Tagad, kur katrai tautai jāorganizējas uz pašnoteikšanās pamatiem, sasaukta šī zemes padome, kur latgalietis varēs pirmo reizi brīvi izteikties par savām vajadzībām, arī spert soļus, lai viņš savā zemē būtu saimnieks un nepadoties svešinieku mazākumam, kā tas ir biju līdz šim. Uzaicina mierīgi un ar visu nopietnību ķerties pie jaunās saimniecības un kultūras ēkas uzbūves. Par sapulces vadītāju vienbalsīgi ievēl [Fr.Trasunu](#), par viņa biedriem vienu kareivi, vienu strēlnieku un vienu strādnieku: par sekretāriem [Lazdānu](#), [Kindzuli](#) un [Loginu](#). [Trasuns](#) liek sapulcei priekšā godināt ar piecelšanos visus kritušos brīvības cīņās. Visi pieceļas. Tad sapulce nolemj vienbalsīgi izsacīt uzticību Pagaidu valdībai un Strādnieku un zaldātu Padomei, bez tam sūtīt apsveikšanas telegrammas Kurzemes Zemes sapulcei, Rainim un latviešu strēlnieku bataljoniem.

Pēc neilgas apspriešanās sapulce pieņem šādu dienas kārtību, kuru uzstāda organizācijas komisija: 1. Kongresa apsveicināšana. 2. Latgales organizācijas komisijas ziņojums. 3. Latgaliešu strēlnieku ziņojumi. 4. Kādu stāvokli ieņems brīvajā Krievijā mūsu Latvijas daļa Latgale. 5. Satiksme ar cittautiešiem

Latgales robežās. 6. Latgales zemes Padome, viņas pienākumi un tiesības. Padomes vēlēšanas. 7. Zemnieku savienība. 8. Sagatavošanās uz Satversmes sapulci. 9. Tekošās darīšanas.

Pirmais apsveic kongresu valsts domnieks [Zālītis](#) apmēram tā: Brīvie pilsoņi. Spilgtie brīvības stari iespiežas visos Krievijas kalniņos. Brīvības viņi dzen mūs apvienoties, – visas mazas tautiņas lai būtu stipras. Tagad visas tautas organizējas un vienojas, kas grib gūt savu materiālu un kulturālu labklājību. Mēs nedrīkstam palaist neizmantotu šo momentu. Starp latgaliešiem notiekas šķelšanās un nesaticībai, tas tagad nav pielaižams. Ceru, ka sapulce atradīs izeju, lai varētu kopīgi darboties ar pārējo Latviju. Sveicinu šo sapulci, sveicinu šo zemi un novēlu sekmīgu darbu!

Baroni brāļi Manteifeļi² apsveicina sapulci no Latgales poļu muižniekiem. Šai apsveicināšanai spīd cauri poļu „panu” kundzība, kuru labprāt gribētu paturēt savās rokās, pielīšana latviešiem. Starp citu, barons Manteifelis izsakās, ka poļi daudz cietuši no patvaldības, aizrāda uz vēsturiskiem faktiem, ka poļi, būdami paši apspiesti, centušies pēc savas un latviešu brīvības. Tā [Stefans Batorijs](#) un daudzi citi, kuri gādāja par „Inflantu”³ zemi, pirmie iesniedza lūgumu ķeizaram par zemnieku atsvabināšanu no kungiem. Autonomija ir arī vajadzīga poļiem, kuri dzīvo Latgalē, ar vienādām tiesībām. Poļi atzīst, ka latvieši ir pilnīgi saimnieki šai zemē. Bet tic, ka netiks apspiestas arī tās tautas, kuras dzīvo Inflantu zemē mazākā skaitā. Mums ir viena ticība. Dievs kungs ir mūsu zemes kungs. Lai dzīvo sveika Latgale mūsu kopīgā zeme, saderīgi ar poļiem roku rokā.

Meierovics apsveic sapulci no Vidzemes pagaidu zemes Padomes. „Mēs esam viena tauta, mums ir viena valoda un arī pēc zemes mēs esam viens, izskatāmies pēc vienas mātes dēliem. Tagad mūsu kara vīri stāv uz Daugavas krastiem un lai Dievs sargā mūs no tās nelaimes, ka vācieši paņemt mūsu dzimteni. Tādēļ, cienījamie draugi, iesim kopā. Latgaliešu ticība, valoda un tradīcijas nav aizskaramas. Netaisnība ir runāt un domāt, ka baltiešu nodoms ir apspiest latgaliešus. Baltieši zina, ka latgaliešiem ir sava ticība, kuras nedrīkst ne ar pirkstu aizskart. Lai dzīvo brāļi latgalieši un kopīgi Latvija!”

[Grodzinskis](#) (ebrejs) apsveic sapulci kā ebreju priekšstāvis, izsacīdams, ka starp šē dzīvojošām tautām latviešiem un žīdiem vēlama sirsnīga kopdzīve.

Vēl sapulci apsveic no zaldātu un oficiēru izpildu komitejas. [Bārda](#) apsveic sapulci no latviešu strēlnieku bataljoniem. [Stukuls](#) apsveic no Pleskavas latviešiem. Baznīckungs [Kublinskis](#) no Kurzemes latviešiem-katoļiem apsveic sapulci sirsnīgiem vārdiem: „Bija laiki, kad visi latvieši bija katoļi, bet vēsturiskie notikumi izšķīra latviešu tautu ticības ziņā. Bet pieminiet, ka aiz Daugavas dzīvo 50 tūkstoši kurzemnieku katoļu, kuri gaida no jums palīga ticības lietā, kuri grib vienoties ar saviem aiz Daugavas brāļiem. Lai dzīvo latviešu tauta! Lai dzīvo katoļu ticība! Lai Baltija un Latgale! Vēl apsveic sapulci priekšstāvis no Smoļenskas latviešu biedrības.

Ar telegrammām sveicina Latgales zemes sapulci: Pirmais Kurzemes kongress Tērbatā sveicina brīvos tautiešus Latgales kongresā un izsaka nešaubīgu cerību, ka apvienota brīvā Latvija un viņu tautas saeimā un Padomē satiksies latgalietis ar kurzemnieku jaukā saskaņā un sirsnīgā vienprātībā. Uz sekmīgu kopdarbību latviešu lautas labā un vienotiem spēkiem ved uz gaišu nākotni.” Kongresa vārdā Čakste.

Latvijas radikāldemokrātiskā partija apsveic latgaliešu saeimu un novēl sekmes Latvijas jaunveidošanas darbā. Lai dzīvo brīva Latgale apvienotā Latvijā! Rīgas Komiteja.

Maskavas latgaliešu biedrība sveicina pirmo Latgales zemes sapulci un vēlē zemes labā ražīgu darbu. [Rubins](#).

„Sveicinu brīvo Latgali. Lai dzīvo patstāvīga un neatkarīga Latgales autonomija.” „Laužu Balss” redaktors [Asāns](#).

„Dzimtenes Atbalss” redakcija sveicina Latgales zemes sapulci. Lai dzīvo brīva Latgale brīvā Latvijā. Ar šo apsveicināšanu sapulce pāriet uz nākamo dienas kārtības punktu.

Nākošais dienas kārtības jautājums: Organizācijas Komisijas ziņojums, ko dod [Seiles](#) jaunkundze. Organizācijas komisija nodibinājusies, lai veicinātu apvienošanas ideju; aizrāda par šķelšanos Pēterpils latviešu starpā, kur ir nodibinājusies vēl Letgolas⁴ tautas Komiteja, kuras dibinātājs ir [Fr. Kemps](#). Viņa kritizē šo Komiteju, kura pieņēmusi vārdu „tautas” sacīdama, ka tauta nav pilnvarojusi tādu Komiteju. Latgaliešu organizāciju Komisija sevi nesauc par tautas komisiju, gaidīdama, kamēr par šo izsacīsies pati tauta, tādēļ ir

sasauka šī sapulce, kura izteiks mūsu latviešu domas, kura dos organizācijas komisijai aizrādījumus kā tālāk strādāt, uz kuriem iet, ko gaidīt un ko darīt nākotnē. Latgaliešu organizācijas komisija veicina apvienošanā ideju ar Kurzemes un Vidzemes latviešiem, kuri ir mūsu tautas brāļi. Organizācijas komisija sāk savu darbību jau no [1916. gada 14. decembra](#), kad tika noturēta pirmā sēde, kurā bija nospriests, ka latvieši, baltieši un latgalieši ir viena tauta, viņai ir viena valoda ar divejām galvenām izloksnēm, šīs abas daļas vienojas, lai stiprinātu savu tautu, aizsargājot savu ticību, izloksni un pašvaldību kulturālā un saimnieciskā dzīvē.

Vēl ilgi mēs būtu gaidījuši šo spriedumu izvešanu dzīvē, bet revolūcija pārveidoja visu mūsu dzīvi, viņa atnesa mums brīvību, jauka saule paspīdēja uz mūsu zemes un laime pārpildīja mūsu sirdis. Mēs būsim brīvi. tagad atkal atnāks vienība – savienosies vienas tautas daļas, kas tik ilgi bija šķirtas. Pēterpils latviešu inteliģence, baznīckungi, strādnieki un skolotāji 1917. gada 12. martā⁵ pēc lieliem notikumiem nosprieda paturēt tos pašus spriedumus spēkā, par kuriem sprieda 14. decembrī. [14. martā](#) nodibinājis komisija, kura sasauca šo zemes sapulci, lai dzirdētu šajā lietā tautas balsi. [Kindzulis](#) nolasa trīs rezolūcijas, turas tika pieņemtas noturētā Rēzeknes sapulcē [6. un 7. aprīlī](#).

Oficiers [J. Rubuls](#) runā par strēlnieku attiecībām pret apvienošanos tā: Kad tautas darbinieki izskaldījās divās partijās, strādnieki⁶ palika ļoti uzbudināti: viņi nodibināja latgaliešu strēlnieku izpildu komisiju, kurā iegāja latvieši latgalieši, sevišķā latgaliešu sekcijā. Strēlniekiem ir savs laikraksts, kur rakstus drukā abās izloksnēs – baltiešu un latgaliešu. Latviešu strēlnieku pulkos ir ap 11 tūkstošu latgaliešu; viņi vienbalsīgi nosprieduši vienoties ar baltiešiem. Mēs kopā ar baltiešiem lejam savas asinis uz dzimtenes robežām, varonīgi un kopīgi sargājam tēvus un brāļus, mātes un māsas no bargā vācieša. Dažādas runas par katoļu strēlnieku apspiešanu no Baltijas latviešiem ir meli, pie tam rupji meli. Melo arī tie, kas saka, ka latgaliešus pirmos sūta ugunī, ka viņiem neatvēlot runāt savā izloksnē. Nevar neviens par to spriest, kad un kādus pulkus sūtīt uzbrukumā. Strēlnieki saprot, cik svarīgs ir apvienošanās jautājums cik laba tas var atnest mūsu tautai. Tādēļ strēlnieki lūdz šo zemes sapulci, neaizmirst to balsi, kas aizstāv dzimteni. Ja tautas priekšstāvji neievēros uzsaukumu, tad viņi neatzīs Latgali par dzimteni un viņus par latviešiem. (Sapulce izsaka piekrišanu). Strēlnieks [Murinš](#) tur

apliecina, ka baltieši tur nedara nekādu spaidu uz reliģiju. Neticiet tiem, kuri ved tumšu aģitāciju. Lai būtu Latgale apvienota brīvā Krievijā!

Tālāk nāk apspriešanas pats nopietnākais punkts par pašu apvienošanos Par jautājumu kādu stāvokli ieņems brīvajā Krievijā latviešu zemes daļa Latgale plaši runā baznīckungs profesors [J. Rancāns](#).

Cienījamie tautas priekšstāvji. Mēs varam meklēt sev neatkarīgu autonomiju vieni paši, un varam meklēt sev pašvaldību iedami reizē ar vidzemniekiem un kurzemniekiem pie Krievijas valdības un prasīt sev latviešu zemes apvienošanu vienā autonomā organismā, kurā būs atsevišķas vietējās pašvaldības priekš Latgales, Kurzemes un Vidzemes. Padomāsim par pirmo. Vai labi būtu mums palikt zem vecās kārtības, t. i. zem Vitebskas guberņas iespaida, kur būs par valdnieku Vitebskas komisārs, kurš tāpat uz priekšu nesapratis mūsu valodas un citas vajadzības. Tāpat kā līdz šim runās ar mums svešā nesaprotamā valodā. sūtīs uz mums krievu ierēdņus, „čīnovniekus", kuri ir mums sveši un kuriem par mums galva nesāpēja un uz priekšu nesāpēs: negriezīs vērības uz mūsu dzīves vajadzībām. Šitāda būšana mums bija nepatīkama un tagad ir mums nevajadzīga. Mums tad vajag atšķirties no Vitebskas, kura mums nekā laba nespēja dot un uz priekšu nekā nespēj mūs pilnīgi apdrošināt.

Vai spēsīm mēs dabūt savu guberņu, atšķirti no Vitebskas guberņas, kura sauktos ar senejo mūsu nosaukumu „Latgale”, pie kuras piederētu Rēzeknes, Ludzas un Daugavpils apriņķi ar citiem kaimiņu gabaliem, kuri pie mums gribētu pievienoties, kā Aizdaugavas, Ilūkstes un arī citi nomales apgabali, kur ļaudis runā kā mēs runājam.

Šitādu pašvaldību tagadējā Pagaidu valdība nekādā ziņā nepielaidīs. Tādēļ šās ceturtdaļas Vitebskas guberņas daļai būtu jāizdod jauni likumi un jāuzstāda jauna guberņas iekārta; tas prasa jaunus naudas izdevumus. To tagad Pagaidu valdība nespēj darīt, jo tas pieder pie likumu došanas tiesībām, par to spriedīs satversmes sapulce. Bet domāju, ka satversmes sapulce negribēs dot katriem trīs apriņķiem samu neatkarīgu autonomiju. Tādēļ sapņot par Latgales ķēnisti⁷, kura sastāvētu no trim apgabaliem ir tukša cerība. Latvieši, kā visiem zināms, sadalās trīs galvenās daļās: Latgale, Kurzeme un Vidzeme. Katra no šīm latviešu daļām visu laiku pārdzīvojušas lielus spaidus un

pārbaudījumus. Latviešu zemē ir plosījušies kari un nemieri, kuri izpostījuši ļaudis Visādiem kungiem patīk šī zeme, tā auglīga un bagāta.

Pēc daudz kariem šī zeme tika sadalīta starp daudz valdniekiem un tikai nepilnus 200 gadu atpakaļ latvieši nāca zem Krievijas valsts. Krievijas patvaldība negribēja mums dot nekādas brīvības. Maz par mums gādāja, viņa negribēja, lai mēs paliktu par stipru un spēcīgu tautu, tādēļ mūs visādi spaidīja ar visādiem netaisniem likumiem, tika aizliegts drukāts vārds, atņēma mums skolas u. t.

Tagad ir sarautas šīs vergu ķēdes, tagad ir samīta šī briesmīgā patvaldība, kura mums bija uzlikusi smagu slogu, kura mūs līdz šim spīdzināja un spaidīja. Nu mūsu tautai paspīdēja brīvības dienas, mēs jau redzam uzlecām spodrāku zvaigzni savai nākošai dzīvei.

Es gribu īsi atbildēt uz šo dienas kārtības punktu: Kādu stāvokli ieņems brīvajā Krievijā mūsu mala, Latvijas zemes daļa, Latgale, kura senos laikos ir bijusi plašāka nekā tagad, apņemdama tikai trīs apriņķus: Rēzeknes, Ludzas un Daugavpils.

Mēs tagad spriežam paši par savām vajadzībām un mūsu nākotnes stāvokli, viss būs atkarīgs no mūsu pašu spriedumiem un darbiem šai ziņā: mums pašiem labi jāapdomā, kā šito brīvību mēs izlietosim sev un savai tautai par labu, Mūsu zeme un mūsu pašu dzīve ir iedomājama sekojošos trīs iekārtojumos⁸:

1. Varam palikt pa vecam zem Vitebskas guberņas valdības. Tādā ziņā mēs būsim atkarīgi atkal no svešām tautām, kuras apdzīvo šo zemi.

Latgalei zemes sapulce pieņēmusi sekojošas rezolūcijas:

1. Mēs, Vitebskas guberņas latviešu pilnvarnieki – 232 cilvēki sapulcējušies 26. un 27. aprīlī Rēzeknē sasauktā kongresā, atzīdami latviešus, kas dzīvo Vitebskas guberņā, Kurzemē un Vidzemē par vienu latviešu tautu, nospriedām apvienoties ar Vidzemes un Kurzemes latviešiem politiskā autonomā tautas organismā Krievijas valstī.
2. Mēs, Latgales latvieši, apvienodamies ar Vidzemes un Kurzemes latviešiem, paturam savu pašvaldību, pilnu tiesību pašiem nosacīt par sevi valodas, ticības, baznīcas, skolu un saimniecības, kā arī zemes

jautājumu ziņā; baznīcas darīšanās pievienojot pie Latgales arī Kurzemes un Vidzemes katoļus.

3. Mēs, Latgales latvieši, viskarstāk vēlamies uzturēt vislabāko saderību ar citiām tautām: krieviem, poļiem, ebrejiem un citiem, kas dzīvo Latgales robežās; paši meklēdami brīvību savai tautai, mēs atzīstam un pabalstīsim cittautiešu brīvības un tiesības visās viņu tautiskās darīšanās: ticības, valodas, skolu, iestāžu un cilās tautiskās lietās.
4. Mēs, latgalieši, izvēlēdami savu zemes padomi, uzticam viņai stāties sakarā ar cittautiešu izvēlētām padomēm un sīki izstrādāt kopīgus dzīves pamatus.

Mums jāiet reizē ar vidzemniekiem un kurzemniekiem pie krievu valdības un jāprasa autonomija. Mēs trīs Latvijas brāļi – latgalietis, vidzemnieks un kurzemnieks kopā sanākuši, spriedīsim par visas Latvijas tautas darīšanām, mēs kopā ar vienotiem spēkiem iesim zem viena karoga un reizē meklēsim sev no krievu valdības pašvaldību, bet katrs paturēsīm savā sētā katrs savu valodu, savu zemi, savu ticību, vārdu sakot, visu, kas mums ir un svēts!

Bailes par to, ka vidzemnieki un kurzemnieki atņemšot mums zemi, vai ticību, vai valodu, ir tukšas un bez jebkāda pamata runas.

Lai gan vidzemnieku un kurzemnieku latviešu kopīgā saeimā būs divas reizes vairāk nekā latgaliešu, tomēr viņi mūs apspiest negribēs un nevarēs.

Ja līdz šim laikam ir bijuši strīdi starp atsevišķiem cilvēkiem, no vienas vai otras puses, strīdi un nesaderība, tagad kad jauna dzīve aust, kad kopīgiem spēkiem vieglāki un drošāki ir dabūjama mums pašvaldība, tad personīgas darīšanas un naidi jāliek pie malas. Lai tautas brīvības atmodas ceļš paliek tīrs no nevajadzīgiem šķēršļiem un celmiem, kas brīvības plaukšanu kavētu! Meklēsim tad brīvību un pašvaldību ne caur vidzemniekiem un kurzemniekiem, un ne no viņu žēlastības gaidīsim, gaidīsim, kā daži saka, bet reizē ar viņiem iedami – tā drošāk un vieglāk sev pašvaldību dabūsim. Ja viņi, kā daži bīstas, kopīgi tautas priekšstāvu izstrādāto nolīgumu uzturētu, tad mēs tūliņ būsīm brīvi no viņiem atšķirtos.

Pēc visa mana paskaidrojuma man rādās, ka uz tādiem nosacījumiem droši varam iet kopā ar vidzemniekiem un kurzemniekiem. Tagad uz mums ir griesti visi mūsu tautas skati, un no visas mūsu tautas atskan spēcīgi saucieni:

Lai dzīvo brīvā apvienotā Latvijā. Lai dzīvo Latgales. Kurzemes un Vidzemes pašvaldība! (Liela piekrišana)

Baznīckungs [Smelters](#) aizrāda, ka nevar būt runas par pievienošanās jautājumu. Kā vienot to, kas jau ir savienots; kā kurzemnieki, tā arī vidzemnieki un latgalieši sauc sevi var latviešiem. Mēs esam viena tauta: mums ir vienas ierašas, viens gars, vienas asinis. Mums ir viena valoda, lai gan ar daudzām izloksnēm. Tautas dziesmas ir mūsu kopīga manta. Ja mēs varam dabūt atsevišķu autonomiju, tad kādas labumus mēs varam gaidīt no apvienošanās. Labuma nav, bet ir gan sliktumi: ja mēs savienosimies, tad būs mums kopīgs Seims. Rīgas Seimā ar balsu vairākumu mūs baltieši visādi apspiedīs. Vai var būt garantijas, ka mūsu zemi nepaņems baltieši, ka skolās neievedīs par mācības valodu baltiešu valodu, ka baltiešu valoda būs par literatūras valodu, ka mums uzspiedīs baltieši ieradumus un likumus, ka mūsu ticība netiks iznīcināta? Ja mēs būsīm kopīga tauta, tad pie zemes dalīšanas atkal netiksim ievēroti, mūsu zeme tiks izdalīta priekš baltiešiem; mūsu skolas, baznīca, valoda būs atkarīga no Baltijas, par to, ka vietējā pašvaldība būs atkarīga no baltiešu laipnības.

Tā tad Latgalei vajag prasīt savu autonomiju – tāda autonomija būs ievedama dzīvē, par to, ka mūsu un baltiešu gars nav vienāds, nav vienāda arī kultūra. Mēs varam būt tikai labi kaimiņi, jo ir gudrāki un izglītoti, tad mēs varam viņus aicināt sev palīgā, ņemt no viņiem paraugu. Mums nav bailīga baltiešu demokrātija, bet bailīgs ir baltiešu kapitāls.

[Fr. Kempis](#) pirms savas runas iesniedz priekšniekam 2 zīmītes, lai viņam dod vārdu 2 reizes no vietas. Priekšnieks aizrāda, ka tas nav likumīgi. [Kempis](#) piekritēji sāk trokšņot. Priekšnieks liek uz balsošanu, vai dot [Kempam](#) tūliņ vārdu, sapulce atraida, Piepeši zālē izceļas milzīgs troksnis. [Kempis](#) ar savu kompāniju dūres vicinādami iet uz iela, kur salasījies milzīgs ļaužu pūlis un naidīgi izturas pret sapulci. Rodas aģitatori, kuri tumšai masai iestāsta, ka katoļu baznīckungi pārdod savu ticību baltiešiem, un nostāda tos par vainīgiem. Pie tāda skandāla nebija iespējams sapulci turpināt, tādēļ sapulci pārtrauca līdz otrai dienai.

Uz ielas pūlis saņēma baznīckungus naidīgi, dažus arestēja, dažus piekāva, citus apmētāja akmeņiem. Jāatzīmē, ka uz zemes sapulci bija ieradušies tie baznīckungi, kuri vairāk vai mazāk strādājuši Latgalē kultūras darbus, būdami

kooperatīvos uzņēmumos par darbiniekiem. Tā šie darbinieki tika apmētāti akmeņiem!

Latgales zemes sapulce. *Jaunais Vārds*, 1917. 5., 6., 10. maijs.

Raksta nobeigumā ir piebilde „Turpinājums sekos”. Laikraksta turpmākajos numuros turpinājumi netika publicēti.

¹ Teksts nav salasāms.

² Rēzeknē 1917. gadā dzīvoja vairāki Manteifeļi – [Leons Manteifeļis](#), [Movšs Bencions Manteifeļis](#), [Zālamans Manteifeļis](#).

³ Inflightija – Latgales nosaukums 16.–18. gs.

⁴ Raksta autora piezīme: *Kemps Latgali nokristījis par Letgolu un latgaliešus par letgaliešiem.*

⁵ Iespējams, ka domāta [1917. gada 14. marta](#) apspriede.

⁶ Runa ir par strēlniekiem, nevis strādniekiem.

⁷ Ķēniņvalsts.

⁸ Raksta autors minētos trīs „iekārtojums” (variantus), izņemot pirmo, nav sanumurējis